

grund af den tålmodighed, der har været udvist i forhold til den gamle plan.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen det var vist en tidligere ordfører, der sagde, at vi læste Bichel-rapporten forskelligt, og det kan jeg da i hvert fald bekræfte, eller også så læser vi den overhovedet ikke. Jeg kunne være i tvivl om, hvorvidt hr. Jørn Jespersen har læst forudsætningerne.

Det er jo ikke rigtigt, at halvdelen af pesticidforbruget er nytteløst og uden økonomisk betydning for landbruget. Men det kan skæres ned over en periode, nemlig når man har lært at udvikle nogle nye teknikker, fået ny viden og lært nye metoder og en hel masse forskellige ting, udvikle nye sorter, udvikle nye sædskifter osv. Det er jo det, der er forudsætningen, og den tilslutter jeg mig stadig væk.

Og så vil jeg sige til det der med, at der ikke er sket noget, jamen der er jo sket meget siden 1987. Som hr. Jespersen selv ved, så er behandlingshyppigheden faldet. Vi har udfaset alle de værste pesticider, der, så vidt vi ved, går i grundvandet, og det kan ministeren jo i hvert fald bekræfte, ministeren siger det selv. Alle de, der har den mest negative indflydelse på miljøet, er ude, og det har betydet meget i landbruget, nemlig at man har skullet lægge rigtig meget om, lære nye metoder og acceptere udbyttefald og også acceptere – det er noget helt andet, det kan vi komme tilbage til senere i debatten – at man jo også bruger betydelig mere maskinkraft og dieselolie og dermed CO₂-udledning osv. for at erstatte pesticiderne. Det er jo også en del af sandheden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, pesticidområdet er det område, der deler vandene mest miljømæssigt i Folketinget.

Man skulle ikke tro, det var det samme forslag, vi diskuterede, når man hører på den ene side samtlige borgerlige ordførere, og på den anden side ordførerne fra regeringspartierne og SF og Enhedslisten. Man skulle ikke tro, det var det samme forslag, man diskuterede.

Inden jeg knytter bemærkninger til de enkelte indlæg, så er det vigtigt for mig på regeringens vegne at sige tak til Folketinget for, at man er villig til at gå ind i forhandlingerne om dette forslag.

Jeg vil også gerne sige tak til det store flertal, der er bag den del af forslaget, der handler om

implementeringen af biociddirektivet, og også sige tak til det noget mindre flertal, der støtter en styrket indsats eller bedre bemyndigelser på pesticidområdet.

Min konklusion i dag er, at der er flertal for alle dele af forslaget, som det er lagt frem her, idet dog mange har det ønske, at vi deler dem op, så vi behandler dem hver for sig.

Selv om der er flertal for begge dele, så ligger det naturligvis i sagens natur, at vi er parat til at drøfte de her spørgsmål. Det ligger også i sagens natur, at vi naturligvis er parat til at drøfte den handlingsplan, der i øjeblikket er ude til høring.

Det har været regeringens bestræbelse at sikre, at den handlingsplan flugter Bichel-udvalgets påvisning af, at man ved anvendelse af nogle kernemidler var i stand til uden økonomiske omkostninger over en kortere årrække for landbrugserhvervet at opnå en væsentlig forbedring af miljøtilstanden, faktisk noget der minder om en halvering af miljøbelastningen fra pesticiderne.

Det har regeringen tilsluttet sig, det har vi arbejdet ud fra. Vi har prøvet at fastsætte et mellemål, et operativt mellemål på to. Mange ordførere har gjort opmærksom på, at de her tal jo kan svinge meget med vejrlig osv. Det er jeg selvfølgelig klar over, og derfor er det jo ikke et matematisk tal, men det er et mellemål, der skal gøre, at vi ikke igen siger: om 10 år. Ikke igen siger, at engang, når vi er sikre på, at det ikke er os selv, der har ansvaret med mere, så skal man nå et eller andet mål.

Det var jo det, man gjorde i 1987. Det var det, Kristeligt Folkeparti i øvrigt udmærkede miljøminister, hr. Christian Christensen, gjorde i 1987. Han slyngede et tal ud, som så skulle nås i løbet af 10 år, uden at anvise midlerne til at nå det tal.

Nu kommer vi med midlerne. Vi tager udgangspunkt i Bichel-udvalgets midler, og så siger vi, at hvis man ikke kan nå det og lave disse frivillige aftaler, så er det nødvendigt med nogle bemyndigelser.

Jeg tror, hr. Jørn Jespersen har fuldstændig ret, når han til hr. Kalnæs understreger, at heri ligger der jo ikke en truende erklæring om, at hvis de ikke vil makke ret, så kommer vi efter dem med erklæringer. Her ligger der summen af de bitre erfaringer med de hidtidige forsøg på det her område.

Vi skriver 2000 nu, der er gået 13 år. Der er gået 13 år, og der er nået meget lidt, når det